

## **Bolyki Brothers**

Bolyki György – vokál

Bolyki András – vokál

Bolyki László – vokál

Bolyki Balázs – vokál

A Bolyki Brothers négy testvér (András, György, László és Balázs) a capella produkciója. Több mint húsz éve dolgoznak együtt, és mára a komolyzene, a pop, valamint a jazzvilág is számon tartja, és értékeli munkájukat. Az együttes tagjai képzett zenészek. Brácsa, cselló és klarinét szakon végeztek, és aktív résztvevői a nemzetközi komolyzenei életnek is. A Bolyki Brothers produkciója hangszeres kíséret nélküli, úgynevezett a capella show. Az előadásban pop, jazz, gospel, és saját szerzeményű darabok szólnak meg sok humorral, angolul és magyarul. Különleges hangzásélményt nyújt a basszus és ütő hangszerek megszólaltatása emberi hangon, valamint a szólólista virtuozitása és hangszerutáinzatai (trombita, szólógitár és egyéb hangszerek).

## **Tóth Viktor Tercett feat.: Todd Williams**

Tóth Viktor – szaxofon

Orbán György – nagybőgő

Jeszenszky György – dob

Todd Williams – szöveg

Tóth Viktor zenei tanulmányait 14 évesen a paksi zeneiskolában kezdte, majd Szekszárdon folytatta. Itt ismerkedett meg a jazz és az improvizáció alapjaival. Tanulmányait Csepregi Gyula és Elek István mellett kezdte el. Több vidéki popzenekarral koncertezett rendszeresen, együtt dolgozhatott Somló Tamással, Demjén Ferencsel, Charlie-val, Balázs Ferencsel. 1998-ban felvételt nyert a Liszt Ferenc Zene-művészeti Egyetem Jazztanszakára, ahol tanárai Csepregi Gyula és Siliga Miklós lettek. Ebben az időszakban alapította meg első saját trióját Mohay Andrással és Oláh Zoltánnal. Fekete Kovács Kornél meghívta a Budapest Jazz Orchestrába, ahol két évig játszott. 2000-ben belépett a neves képzőművész - zenész ef.Zámbó István free, kortárszenei jazzrock formációjába. 2001 óta a Kőszegi Imre Quartet tagja, az együttesben Oláh "Cumó" Árpáddal és Orbán Györggyel játszik együtt. Lehetősége volt László Attila, Lattmann Béla, Babos Gyula, Oláh Kálmán, Szakcsi Lakatos Béla, Arnie Somogyi, Winston Clifford, Hamid Drake, Henry Franklyn, William Parker és Dresch Mihály partnereként szerepelni. Saját koncertjein partnerei Cseke Gábor, Mohay András, Szandai Mátyás, Oláh Zoltán, Mike Zsolt és Jeszenszky György. 2001-ben megalapították a Road Six Sax nevű szaxofon quartetet, mellyel több európai fesztiválon vendégszerepeltek. 2003 tavaszán a diploma megszerzése után megalapította a Project 11 nevű formációt, melynek stílusára a jazz, az elektronikus zene és a balkáni, valamint az orientális zene mixtúrája a jellemző. 2004 márciusában kapott meghívást a Djabe zenekarba. **2007-ben az év legjobb albuma díjat nyerte el Climbing With Mountains c. lemezével.**

## **Tátrai Trend**

Tátrai Tibor – gitár

Pintér Tibor – gitár

Glaser Péter – nagybőgő

Czibere József – ütőhangszerek

Néhány zenész találkozik, kedvük támad együtt muzsikálni, az ötletek csak úgy sorjáznak – ebből szokott valami igazán érdekes és izgalmas kisülni. Az ország egyik legismertebb és legkedveltebb gitárosa, Tátrai Tibor többször volt részese hasonló „kalandnak”, amikor eleinte szinte még azt sem lehetett tudni, milyen zenét fog játszani új együttese, a végén mégis sportcsarnokok színpadán találta magát. Hasonlóan indult Szűcs Antal Gáborral a Latin Duó is, amely tavaly már kettős lemezbemutató koncertre „kényszerült” a Művészetek Palotájában. A fellépéseken nagy társaság kísérte a két gitárost, köztük volt Glaser Péter (bőgő), Pintér Tibor (gitár) és Czibere József (ütőhangszerek) is. Tibusznak megtetszett a velük való közös muzsikálás, s 2008 őszétől már ez a négyes alkotja a Tátrai Trend együttest. „Kamaramuzsikálásnál nem ritka ez a formáció, de mi nem jazzt játszunk, inkább a rám jellemző dolgokat,” – meséli Tátrai – „olyan dalokat, amelyek az elmúlt egy-két évben születtek meg bennem. Kellemes, érthető és szerethető zenét. Amolyan körbeülős produkció lesz ez, hogy akár borozgatás, eszegetés közben is lehessen élvezni.”

## **Jon Mayer Trio (USA)**

**Jon Mayer – zongora**

Darryl Hall – nagybőgő

Steve Pi – dob

A lobbanékony, mégis játékos zongoravirtuóz, Jon Mayer túl sokáig volt elrejtve a hazai jazzkedvelő közönség elől. Története még az '50-es években kezdődött, amikor érettségi után elhagyta a híres manhattani High School of Music and Art falait és rövid időre a Manhattan School of Music diákja lett. Rendszeresen feltűnt a nyüzsgő New York City zenei életében, és már fiatalon együtt játszott olyan kiváló muzsikusokkal, mint Kenny Dorham, Tony Scott, Pete LaRoca vagy Ray Draper. Végül a világ két legnagyobb szaxofonosának, Jackie McLean és John Coltrane lemezén is játszott. A '60-as, '70-es években New Yorkban és Európában is koncertezett, partnerei olyan óriások voltak, mint a Thad Jones-Mel Lewis Jazz Orchestra, Dionne Warwick, Sarah Vaughan vagy a Manhattan Transfer. Szerzeményeit Les McCann, Nancy Wilson és még sokan mások is lemezre vették. Sikerei ellenére ezután 13 évre visszavonult. 1991-re viszont újra kész volt visszatérni a zenei életbe, Los Angelesbe költözött, és kezdetben McCann Magic Band-jének zenekarvezetője lett. Aki csak hallotta, rögtön felfigyelt rugalmas és laza ritmusokkal és szenvedélyes dallamokkal átszőtt szólóira. Rég esedékes volt már, hogy végre a saját zenekaraival is debütáljon: 1996-ban jelent meg Round Up The Usual Suspects c. lemeze a híres bőgőssel, Ron Carter-rel, és a dobok nagymesterével, Billy Higgins-szel alkotott triójával. Ezt újabb lemez (és újabb trió) követte Bob Maize-zel és Harold Mason-nel, melyhez vendégművészként Ernie Watts társult. Watts-szal máig is a leghíresebb dél-kaliforniai klubokban lépnek fel (The Jazz Bakery, Steamers Cafe). Mayer karrierje azóta egyenesen ível felfelé, lemezeket készít, koncertezik Watts-szal, tanít vagy épp Benny Golson vagy Slide Hampton mellett tűnik fel vendégként. Úgy tűnik, számára most érkezett el a kánaán.

## **Palermo Boogie Gang**

Fekete Jenő – ének, gitárok  
Szabó Tamás – ének, szájharmonika, washboard  
Bacsa Gyula – zongora, tangóharmonika  
Kepes Róbert – basszusgitár  
Mezőfi István – dob, ének

A Palermo Boogie Gang az első fiatal együttes, aki a boogie zenét új perspektívában mutatta meg a közönségnek. A banda a Chicago rhythm and blues, valamint az 1930-as évek boogie-woogie stílusát terjeszti forró hangulatú koncertjein. Az együttes 1985-ben alakult, majd 1990-ben adták ki első lemezüket. 1993-ban a zenekarnak ítéli a Magyar Rádió által alapított eMERTON díjat, a legígéretesebb zenekar kate-góriában. 1994-ben már a harmadik Palermo Boogie Gang album (Bottle Up And Go) jelenik meg, mely a kritikusok szerint a legjobb blues anyag volt, ami valaha is megjelent Magyarországon. Egy amerikai blues producer Bruce Iglauer a banda tehetségét méltatta, míg a Living Blues, ami a világ vezető blues magazinja, kiemelt figyelmet szentelt a Fekete Jenő hangszerelte "Special Rider Blues" különleges megszólalásának. 1994-ben Big Jay McNeely amerikai szaxofonossal együtt készítették el soronkövetkező albumukat, "Boogie Night in Budapest" címmel, 1995-ben az egyik leghíresebb Louisiana-i blues előadót, Larry Garner-t kísérték európai turnéján. 1996-ban újabb lemezük jelenik meg, majd a következő évben feloszlik a zenekar. 2003-ban állnak újra össze, 2005-ben pedig már a 20 éves évforduló alkalmából adnak koncertet.

## **Raphael Wressnig & Enrico Crivellaro Organ Combo (USA/A)**

Raphael Wressnig – hammond b3 orgona  
Enrico Crivellaro – gitár  
Scott Steen – trombita  
Silvio Berger – dob

Sok zenekar próbálta már a jazz és a blues közti határokat feszegetni, melyben talán az egyik legsikeresebb formáció a Raphael Wressnig & Enrico Crivellaro Organ Comboés. Ők ugyanis nem csak a két műfajt keverik, de köz-ben észrevétlenül elmoszák a régi és új közti keskeny határvonalat is. Nyilvánvalóan otthon érzik magukat a jazz és a blues területein, játékukat azonban modern felfogásmód jellemzi.

Raphael Wressnig az utóbbi néhány évben alapozta meg hírnevét a nemzetközi jazz- és blues-életben, és napjainkban már az új generáció egyik legjobb organistájaként tartják számon. Elegáns, mégis robbanékony játékmódja igazi unikum. A Los Angelesben élő Enrico Crivellaro gitárjátéka vibráló és sokoldalú. Korábban Ronnie Earl, Duke Robillard és Kenny Burrell tanítványa volt, ma pedig olyan kiemelkedő zenekarok kedvelt gitárosa, mint Lester Butler hírhedt együttese, a "13", a James Harman Band, a Janiva Magness Band vagy a Royal Crown Revue. A zenekar dobosa a markáns kifejezőerővel rendelkező Silvio Berger, trombitása pedig a Los Angeles-i Scott Steen, aki a swing, a jazz és az R&B nagymestere.

## **Ian Siegal Band (GB)**

### **Ian Siegal – gitár**

Andy Graham – basszusgitár

Nikolaj Bjerre – dob

Ian Siegal, a Dél-Angliában született blues énekes, gitáros első zenei emlékei Buddy Holly, Jerry Lee Lewis, Elvis, Chuck Berry és főképp Muddy Waters nevéhez kötődnek. Tizenhat évesen kezdett turnézni unokatestvére zenekarával, és egy este teljesen váratlanul megkérték, hogy énekeljen. Az eredmény a lelkes közönség és egy meglepett fiatal énekes-tehetség volt, aki hirtelen nagy karrier előtt állt. Két évvel később gitárt ragadott, autodidakta módon próbálgatta az új hangszer lehetőségeit. Húsz évesen otthagyta a zene-művészeti főiskolát, és Berlinbe költözött, és utcazenélésből élt. Itt aztán rengeteget fejlődött zeneileg, hiszen, ha nem keresett eleget, nem volt mit ennie. Mire visszatért Angliába, már tudta, hogy számára a zene az egyetlen. Gyorsan megmutatkozott, hogy jó érzéke van a blues hagyományaihoz, mégis a jövőt tartja szem előtt. Napról napra egyre nagyobb színpadokon tűnik fel szólóban vagy zenekarával, rengeteget játszik, gyakran nagy amerikai művészekkel is. Alkalmasint más zenekarokban is énekel, ezek közül legfontosabb a The Lee Sankey Group, akiknek "Tell Me There's a Sun" c. albumán is hallható. 2003–2004-ben két nagy turnén is részt vett Bill Wyman, ex-Rolling Stone zenekarának előzenekaraként, majd Big Bill Morganfield-del, Muddy Waters fiával duóban. Legnagyobb zenei élményének mégis azt a 2005-ös koncertet tartja, melyen a 92 éves Pinetop Perkins-szel, és Muddy Waters zenekarának néhány régi tagjával játszott.

## **Jakub Šafr Quartet & Petra Erneyi (CZ)**

Jakub Šafr – zongora

Tomaš ČCerny – klarinét, szaxofon

Marek Rejhon – gitár

Martin Zpevák – nagybőgő

Petra Erneyi – ének

A forráság, amit a Jakub Safr Quartet okoz a hallgatósága körében, esetenként lázba csaphat át. A csapat tagjai ugyanis olyan intenzív átéléssel játszanak, hogy az pillanatokon belül megfertőzi a közönséget is, rajongást és önkívületet okozva, ezért mindenkit óvatosságra intünk! Hallgassuk meg elő-ször is Jakub Safr, az együttes névadójának zongorajátékát! FÜRGE dallamai és csillogó szeme elárulja, hogy a jazz-láz már teljesen eluralkodott rajta. Mellette Tomas Cerny, rettentően veszélyes alak: ártatlan kinézete ellenére igazán érti a módját, hogy furmányos klarinét és tenorszaxofon dallamokkal áldozatai lelkébe férközzön. Úgy tűnik, a gitáros Marek Rejhon és „csendestársa”, a basszusgitáros Pert Pospisil akkordjai és ritmusai a háttérben maradnak, de tudat alatt már az első hangok lépre csalják a mit sem sejtő hallgatót. Ez után következik jazzfertőzés végső stádiuma, hiszen ekkor felcsendül a bársonyos hangú Petra Erneyi szirénéneke. A betegek megfedekeznek magukról az énekesnő hangját hallva, és egyetlen boldog mosolya elég, hogy ez az állapot maradandó és végképp gyógyíthatatlan legyen.

## **Pacora Trio (SK)**

Stanislav Palúch – hegedű  
Marcel Comendant – cimbalom  
Róbert Ragan – nagybőgő

A három tapasztalt zenész, Stanislav Palúch, Marcel Comendant és Róbert Ragan 2004 óta játszik együtt a Pacora Trióban. Zenéjük a jazz keveredése a szlovák és moldáviai népzenevel. Műsorukban saját kompozíciók és jazz standardek is megtalálhatóak. Első, „Pacora Trio” c. lemezük 2005-ben jelent meg, és nagy siker lett mind a közönség, mind a kritikusok körében. A nagynevű BBC Music Magazine 2006 júniusában például négy csillaggal illette. Gyorsan híruk ment Szlovákiában, és gyakori vendégek lettek Európa nagy jazz és világzenei színpadain is (Csehország, Ausztria, Nagy-Britannia, Németország, Olaszország, Görögország, Lengyelország és Dánia). 2007-ben a zenekar meghívást kapott a Brno Philharmonic Orchestra igazgatójától, hogy szimfonikus feldolgozásban, együtt játsszák a Pacora kompozícióit. A kezdeményezésnek akkora sikere lett, hogy azóta is rendszeresen játsszák prominens cseh és szlovák zenekarokkal (Slovak Philharmonic, Brno Philharmonic Orchestra, Zlín Philharmonic, Bratislava Chamber Soloists, Slovak Sinfonietta). A Pacora felvételeit ezen kívül a szlovák, cseh és osztrák rádió és televízió, ill. számos film is őrzi.

## **Nothing but Swing Trio and Scott Hamilton (SK– USA)**

### **Scott Hamilton – szaxofon**

Klaudius Kovac – zongora  
Robert Ragan – nagybőgő  
Peter Solarik – dob

Scott Hamilton napjaink elsősorú mainstream jazzszaxofonosa, akinek fantáziadús játéka és a hangszerének lágy, mézédés hangja igazi védjegy. Apja hatalmas lemezgyűjteményén keresztül már gyermekként megismerkedett a jazz óriásaival. Több hangszert is kipróbált, majd nyolc éves korában vett néhány klarinétórát. Hivatalosan mindössze ennyi zeneoktatásban részesült. Végül 16 éves korában kezdett el komolyan foglalkozni a szaxofonnal. 1976-ban New York-ba költözött. Bár a jazz fénykora már a végéhez közeledett, a nagyok közül sokan még mindig játszottak, és Hamilton olyan hírességek mellett muzsikált és tanult, mint Eldridge, Illinois Jacquet, Vic Dickenson vagy Jo Jones. Eldridge kiváló művész és borzasztóan szigorú tanár volt, amiért Scott a mai napig hálás. Sokat segített neki azonban John Bunch is, aki még ugyanebben az évben megszerezte neki első felvételét, továbbá elintézte számára, hogy Benny Goodman zenekarában játszhasson. Goodman-nel ezután gyakran dolgoztak együtt, egészen a '80-as évek elejéig. Hamilton 1977-ben megalakította a saját zenekarát. Ekkor találkozott Carl Jefferson-nal, a Concord Records vezetőjével is, és elkészült az első lemeze. Napjainkban, 40 albummal később, még mindig hű első kiadójához. Lemezei nagy részén a saját zenekarát vezeti, néhányon a brit kvartettjével hallható (John Pearce, Dave Green és Steve Brown), ám sok felvétele készült igazi jazz-ikonokkal, mint Dave McKenna, Jake Hanna, Woody Herman, Tony Bennett, Gerry Mulligan, Flip Phillips, Maxine Sullivan, Buddy Tate, Warren Vache, Dave Cliff és Mark Nightingale. Egy sor lemeze jelent meg Rosemary Clooney-val, és jó pár egyik volt mentorával, Ruby Braff-fel, akivel a '80-as években gyakran játszottak együtt. Néhány évig Londonban élt, ma viszont járja a világot, évente turnézik Németországban, Hollandiában, Skandináviában, Japánban,

**Spanyolországban és Olaszországban. Scott Hamilton-t 2007-ben az év legjobb nemzetközi jazzsaxofonosa-díjjal jutalmazták a rangos Ronnie Scott's Jazz Awards ünnepségén.**

### **Paweł Kaczmarczyk Audiofeeling Band (Pl)**

Paweł Kaczmarczyk – zongora  
Radek Nowicki – szaxofon  
Wojciech Pulcyn – nyagybögő  
Arek Skolik – dob

Paweł Kaczmarczyk, kiváló lengyel zongorista, zeneszer-ző, a katowicei Karol Szymanowski Zeneakadémia diákja, saját zenekarát vezeti, emellett pedig a Janusz Muniak Quartet, a New Bone és a Rafal Sarnecki Quintet tagja. Bár még alig 25 éves, már most egy sor rangos elismeréssel büszkélkedhet. Négy éven keresztül (2004-2007) vezette a Jazz Forum Magazine „Jazz Top” olvasói rangsorát az „Év reménysége” kategóriában. 2005-ben a „Melomani reménysége” díjat is neki ítelték a „Melomani” Jazz Society’s Grand Prix, ismertebb nevén a „Jazz-Oscar” díjátadóján. Egyik zenekarával, a KBD Trio-val készített első lemeze, a „Live!” a lengyel közszolgálati televízió „2005. legjobb albuma” díját kapta, majd következő lemeze, az „Audiofeeling” – azonos nevű zenekarával – „2007 legjobb albuma” lett a Jazz Forum Magazin olvasói szerint. Számos kitüntetésének köszönhetően karrierje felfelé ível, egyre többet láthatjuk hazai és nemzetközi színpadokon, Európa nagynevű fesztiváljain (“Young Generation Jazz Festival” – Berlin; Jazz Institute – Darmstadt; “Jazz Goes To Town” – Hradec Králové, Csehország; “Jazzy Colors” – Paris; “12 Points! – Europe's New Jazz” – Dublin; Polish Salon – Prága).

### **In Line 2009**

Csepregi Gyula – szaxofon  
Birta Miklós – gitár  
Vasvári Pál – basszusgitár  
Szendőfi Péter – dobok

A Vasvári Pál és Csepregi Gyula által 1989-ben alapított In Line zenekart az egyik legsikeresebb hazai formációjaként tartják számon. Ennek oka, hogy dallamos muzsikájuk a közönség széles rétegeit vonzza. A zenekar két alapító tagja mellett a hazai jazzélet számos fiatal, ám jeles képviselője nőtte ki magát e zenekarból, mint pld. Nagy János, Borlai Gergő, vagy a mára már világsikereket elért Németh Ferenc dobos, aki az együttes Dave Samuels amerikai vibrafonossal felvett közös lemeze után a Berkley Schoolra került, ahol végül Dave diákja lett. A fiatalok mellett már befutott zenészek is játszottak az In Line-ban, mint pld. Solti János az LGT dobosa, Szakcsi Lakatos Béla, Kőszegi Imre, hogy csak néhányat említsünk a hazai jazz ikonok közül. Az első 1989-ben készült In Line c. lemezt további 15 követte. A 2000-ben megjelent Twin Lines Project c. dupla albumon négy amerikai többszörös Grammy díjas világnagyság is játszik: Russell Ferrante, Alex Acuna, Dave Samuels és Mike Stern. Ez a zenekar nagy sikerrel adott koncerteket Európa országaiban a 2000-es évek elején, ám az eredeti In Line formáció magyar partnerekkel már nem tért vissza a hazai zenei életbe. Néhány év szünet után 2009-ben álltak össze ismét a legújabb felállásban, melyben a jelenlegi tagok Birta Miklós, akit az egyik legjelentősebb hazai

gitárosként tartanak számon, és Szendőfi Péter, aki a magyar jazz élet meghatározó dobosa. Már dolgoznak is az új In Line albumon, amely hamarosan kapható lesz a boltokban.

## **László Attila – Oláh Kálmán Quartet**

László Attila – gitár  
Oláh Kálmán – zongora  
Lattmann Béla – basszusgitár  
Mohai András – dob

Oláh Kálmán és László Attila már csaknem húsz éve muzsikál együtt. Először a Tony Lakatos és László Attila alapította Things együttes tagjaiként dolgoztak együtt, majd 1995-től 2008-ig a László Attila Bandben folytatták a közös munkát, nagy nemzetközi elismertséghez segítve mindkét formációt. A László Attila Band számtalan lemezt készített, és olyan figyelemreméltó művészekkel dolgozott, mint Tommy Campbell, Randy Brecker, David Friedman és Bob Mintzer. Közös munkájuk következő lépése a László Attila - Oláh Kálmán Quartet, partnereik ezúttal Lattman Béla basszusgitáros és Mohay András dobos. A kvartett repertoárjában jórészt Attila és Kálmán lírai, akusztikus kompozíciói szerepelnek, kiegészítésképp pedig saját zenei felfogásukat tükröző jazz standardeckeket idéznek fel.

## **Super Trio**

Vukán György – zongora  
Berkes Balázs – nagybőgő  
Kőszegi Imre – dob

Az 1980-tól 1991-ig folyamatosan működő Super Trio az utóbbi években újra színpadra állt. A zenekar nevének adományozója a jazz berkeiben méltán ismert amerikai Columbia lemezkiadó, aki magyar zenekarok közül elsőként a Super Trio-val készített lemezt. Azóta számtalan albumot adtak ki, filmzenét készítettek és szimfonikus zenekarokkal játszottak együtt. A zenekar bejárta Európa országait, számos jazz ikonnal adtak közös koncertet. A zenekar vezetője a szombathelyi gyökerekkel rendelkező Vukán György, aki ebben az évben ünnepelte 60. születésnapját. Partnerei pedig a műfaj két legstabilabb oszlopa, a kiváló jazzdobos, Kőszegi Imre, a Magyar Jazz Szövetség volt elnöke és Berkes Balázs, a zongora-bőgő-dob-triók meghatározó bőgőse

**„...a zenész elsősorban attól zenész, hogy a saját gondolatait játssza.”**

**„...a z e n e n e m s t í l u s kérdés. - Sőt, aki minél szabadabban képes szárnyalni, annál inkább önmagát fogja kifejezni.”**

„Ami fontos velem az életben történt, azt tulajdonképpen nem én akartam, csak megesezt. Ha három-négyéves koromban nem ragad meg bennem egy dal, amit a menetelő katonák éneke után kezdtem játszani váratlanul a zongorán, ki tudja, mikor derül ki, hogy abszolút hallásom, és érzésem van a zenéhez? A jazz felé a szabadságvágyam vitt. Talán akkor kezdődött, mikor gyerekként, a gyakorlás végén a jutalmat az jelentette, ha eljátszhattam a darabot úgy, belülről fakadó, szabad felfogásban is, ahogy én éreztem.”